Świadectwo Jezusa Chrystusa

„A oświadczam się każdemu słuchającemu proroctwa księgi tej: Jeśliby kto przydał, przyda mu też Bóg plag opisanych w tej księdze; A jeśliby kto ujął, z słów księgi proroctwa tego, odejmie też Bóg część jego z księgi żywota i z miasta świętego i z tych rzeczy, które są napisane w tej księdze.” (Obj. 22,18-19).

Słowa powyższego tekstu, wyraźnie uczą, że poza Biblią nie wolno chrześcijaninowi świadectwa o Jezusie Chrystusie! Wszelkie na ten temat prowadzone dyskusje, czy kombinacje, nie mają uzasadnienia, kres kładzie im Słowo i Autorytet Syna Bożego!

Jakie jest bliższe określenie słowa: świadectwo? Świadectwo oznacza, mówienie o czymś, zeznawanie czegoś, jakiegoś faktu, na który osobiście patrzałem, doznałem go, lub słyszałem.

Oto jako przykład tekst Słowa Bożego:

„Co było od początku, cośmy słyszeli, cośmy oczyma naszymi widzieli i czego się ręce nasze dotykały, o Słowie Żywota. Bo żywot objawiony jest i widzieliśmy i świadczymy i zwiastujemy wam on Żywot Wieczny, który był u Ojca i objawiony nam jest. Cośmy mówię widzieli i słyszeli, to wam zwiastujemy.” (1 Jana 1,1-3).

To świadectwo możemy analizować dzieląc je na siedem części:

1. Świadectwo Ojca.

2. Świadectwo Jezusa Chrystusa.

3. Świadectwo Ducha świętego.

4. świadectwo Aniołów.

5. Świadectwo ludzkie.

6. Świadectwo Słowa Bożego.

7. Świadectwo Krwi.

1) ŚWIADECTWO OJCA.

„Jeżeli świadectwo ludzkie przyjmujemy to tym bardziej świadectwo Boże, które jest wiarygodniejsze: a to jest świadectwo Boga, że świadczył o Synu Swoim.” (1 Jana 5,9 NP.).

Zbawiciel powiedział:

„… Ojciec, który Mnie posłał świadczy o Mnie.” (Jan 8,18).

Dwa razy mówił Ojciec, ŚWIADCZĄC CHRYSTUSOWI I ŚWIADCZĄC LUDZIOM:

„Tyś jest Syn mój miły, w tobie mi się upodobało” (Łuk 3,22).

„Ten jest Syn mój miły, w którym mi się upodobało, tego słuchajcie.” (Mat. 17,5).

2) ŚWIADECTWO JEZUSA CHRYSTUSA.

„Jam jest ten, który sam o sobie świadczę…” (Jan 8,18).

Chrystus Pan świadczył o swoim niebiańskim pochodzeniu:

„wyszedłem od ojca, a przyszedłem na świat…”, „A mnie, którego ojciec posłał na świat, wy mówicie: bluźnisz, żem rzekł: Jestem Synem bożym.” (Jan 16,28; 10,36).

O duchowym Dziele, które wykonywał:

„Sprawy, które Ja w imieniu Ojca mego czynię, te o Mnie świadczą.”, „Jam jest on pasterz dobry i znam moje…”,

„Jamci jest ta droga i prawda i żywot, żaden nie przychodzi do Ojca, tylko przeze Mnie.” (Jan 10,25.14; 14,6).

O mocy, która została Mu dana:

„… Dana mi jest wszelka moc na niebie i na ziemi… A oto Jam jest z wami po wszystkie dni, aż do skończenia świata.” (Mat. 28,18.28).

3) ŚWIADECTWO DUCHA ŚWIĘTEGO.

„Duch prawdy, który od Ojca pochodzi, on o mnie świadczyć będzie.” (Jan 15,26).

Świadectwo Ducha świętego jest połączone ze wszystkimi świadectwami, o których w Piśmie Świętym jest mowa. Toteż Chrystus mógł powiedzieć:

„Lecz pocieszyciel on, Duch Święty, którego pośle Ojciec w imieniu moim, onci was nauczy wszystkiego i przypomni wam wszystko comkolwiek wam powiedział.” (Jan 14,26).

„Lecz on rzekł do nich… przyjmiecie moc Ducha Świętego, który przyjdzie na was i będziecie mi świadkami i w Jerozolimie i we wszystkiej judzkiej ziemi i w Samarii, aż do ostatniego kraju ziemi.”

„I napełnieni są wszyscy Duchem Świętym, a poczęli mówić innemi językami, jako im on Duch dawał wymawiać.” (Dz. Ap. 1,7-8; 2,1-4; 20,23).

Duch Święty świadczyć będzie po wszystkie dni, aż do skończenia świata, używając nas za swoje narzędzia:

„Bo wy nie jesteście którzy mówicie, ale Duch Ojca waszego, który mówi w was.” (Mat. 10,20).

4) ŚWIADECTWO ANIOŁÓW.

Aniołowie świadczyli pasterzom o narodzeniu Chrystusa: (Łuk.2,8-20),

o Jego zmartwychwstaniu (Łuk. 24,1-8),

o Jego powtórnym przyjściu (Dz.Ap.1,10-11).

5) ŚWIADECTWO LUDZKIE.

„Ale i wy świadczyć będziecie, bo ze mną od początku jesteście.” (Jan 15,27).

Jan Chrzciciel świadczył o Jezusie:

„Ten przyszedł na świadectwo, aby świadczył o tej światłości, aby przezeń wszyscy uwierzyli. Nie byłci tą światłością, ale przyszedł, aby świadczył o tej światłości.” (Jan 1,7-8).

„Jan świadczył o Nim i wołał mówiąc: „Tenci był, o któremem powiadał, który po mnie przyszedłszy, uprzedził mnie, bo pierwej był niż ja.” (Jan 1,15).

Bardzo wiele Jan Chrzciciel świadczył o Jezusie. Jakie jest więc świadectwo ludzkie? Święty Piotr tak pisze o wiernych Bożych ludziach:

„Starając się wybadać, na który albo na jaki to czas wskazywał działający w nich Duch Chrystusowy, który przepowiadał cierpienia mające przyjść na Chrystusa, ale też mające potem nastać uwielbienie.” (1 Piotr 1,11 – NP).

Są to podwaliny świadectwa Jezusa Chrystusa. Na nim budował Boży lud. Przypatrzmy się tym niewiastom, które były świadkami śmierci Jezusa Chrystusa. One słyszały z ust Anioła, co Jezus im wcześniej powiedział i widziały grób bez ciała Chrystusowego. Z takim świadectwem poszły do uczniów i świadczyły im o tym co widziały i słyszały! (Łuk. 24,1-10).

W dzień Zielonych Świątek głosił Piotr wszystkim, którzy byli zgromadzeni, o Jezusie Nazareńskim, o cudach które Jezus czynił, o Jego krzyżowej śmierci i chwalebnym zmartwychwstaniu. (Dz. Ap. 2,1-4. 22,24).

W domu Korneliusza głosił Piotr cudowne świadectwo o Jezusie, które powinniśmy pilnie badać słowo w słowo.

„Tedy Piotr rzekł… wy wiecie, co się działo po wszystkim żydowstwie, począwszy od Galilei, po chrzcie, który Jan opowiadał: Jako Jezusa z Nazaretu pomazał Bóg Duchem Świętym i mocą, który chodził czyniąc dobrze i uzdrawiając wszystkie opanowane od diabła, albowiem Bóg był z Nim. A myśmy świadkami tego wszystkiego co czynił w ziemi judzkiej i w Jeruzalemie. Którego zabili, zawiesiwszy na drzewie. Tego Bóg wzbudził dnia trzeciego i sprawił żeby był objawiony, nie wszystkiemu ludowi, ale świadkom przedtem sporządzonym od Boga, nam, którzyśmy z Nim jedli i pili po Jego zmartwychwstaniu. I rozkazał nam, abyśmy kazali ludowi i świadczyli, że on jest postanowionym od Boga Sędzią żywych i umarłych. Temu wszyscy prorocy świadectwo wydają.” (Dz. Ap. 10,34-43).

W tych słowach mamy tak wyraźnie powiedziane co jest fundamentem świadectwa Chrystusowego (świadectwa ludzi w mocy Ducha o Chrystusie), że każdy je może poznać. Ktokolwiek zatem mówiąc o „Świadectwie Chrystusowym” wyjdzie poza Słowo Boże, da tym samym dowód jak bardzo błądzi.

Czytajmy Objawienie Jezusa Chrystusa. Tam św. Jan widział i świadczył o onej wielkiej chwale, którą Bóg dał Chrystusowi po Jego zmartwychwstaniu. Jakżesz proste są te świadectwa ludzkie, oparte jedynie na szczerym Słowie Bożym! !

6) ŚWIADECTWO SŁOWA BOŻEGO.

„Badajcie się Pism… one są, które świadectwo wydawają o mnie.” (Jan 5,39).

Tekst ten wyraźnie mówi nam, że całe pismo święte świadczy o Jezusie Chrystusie.

7) ŚWIADECTWO KRWI.

„A trzej są, którzy świadczą… krew.” (1 Jana 5,7-8).

Krew jest, która świadczy o Jezusie Chrystusie. Tym drogim świadectwem pocieszali się wszyscy oczekujący zbawienia. Adam, Enoch, Dawid, Jan Chrzciciel i my, możemy powiedzieć wspólnie:

„Oto Baranek Boży, który gładzi grzechy świata.”. O! Gdybyśmy nie posiadali tego drogiego świadectwa krwi, bylibyśmy bez nadziei. „A kto nie przyjmuje to świadectwo, które Bóg świadczył o Synu Swoim, kłamcą Go uczynił.” (1 Jana 5,10).

A zatem „Świadectwem Jezusa Chrystusa” jest cała objawiona Prawda o zbawieniu i Zbawicielu, podana nam przez Niebieskich Świadków, samego Jezusa Chrystusa i wreszcie ludzi, którzy „widzieli i słyszeli”. To „Świadectwo” spisane i pozostawione w Słowie Bożym, jest dla nas – tak jak było zawsze dla wierzących ludzi – jedyną radością i nadzieją żywota wiecznego. Ono też jedynie jest źródłem i podstawą naszej wiary. My już nie jesteśmy tymi, którzy „widzieli i słyszeli”, jesteśmy jednak dzięki Duchowi Świętemu, który nas naucza wszystkiego, oraz dzięki Słowu Bożemu, depozytariuszami „Świadectwa Chrystusowego”. A posiadając go, nie zatrzymujemy tylko dla siebie, gdyż tego nam nie wolno, lecz opowiadamy dla innych.

Niechaj dobry i łaskawy Bóg, utwierdzi nas w „Świadectwie Syna Swego Jezusa Chrystusa”, byśmy będąc mu wierni nie słuchali świadectw innych, obcych Duchowi Bożemu, lecz poświęcali się opowiadaniu wszystkim ludziom o Tym, który zstąpił z nieba, cierpiał i zwyciężył i odszedł do chwały, gdzie wkrótce zabierze też Swoich wiernych.

Zachowujmy przykazania Pańskie i bądźmy wierni celowi do którego nas Chrystus powołał, nie lękając się złości szatańskiej!

„I zawrzał smok gniewem na niewiastę, i odszedł, aby podjąć walkę z resztą jej potomstwa, które strzeże przykazań Bożych i trwa przy świadectwie o Jezusie.” (Obj. 12,17; NP.).

„Ale go oni zwyciężyli przez krew Baranka i przez słowa

świadectwa swego, a nie umiłowali duszy swej aż do śmierci.” (Obj. 12,11).

„… świadectwo Jezusowe jest duch proroctwa.” (Obj. 19,10).

R. A.

Duch Czasów 11/1971